

สวย...ชีวิตที่ต้องเลือก

โดย นางสาวเบญญาภา ไชยคำมี พนักงานคดีปกครอง ๔

ตรวจแก้ไขโดย นางสาวปรานี สุขศรี พนักงานคดีปกครอง ๖ว

สำนักวิชาการและความร่วมมือระหว่างประเทศ สำนักงานศาลปกครอง

ปัจจุบันการเสริมความงามนับว่าได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายกับทุกเพศทุกวัย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การทำศัลยกรรมเสริมความงามบนใบหน้าเพื่อให้สวยคมและงามจับตาผู้คนในทันทีที่พบเห็น ไม่ว่าจะเป็นการผ่าตัดเสริมจมูก คาง แก้ม ตา ให้ได้สัดส่วนกับใบหน้าหรือผ่าตัดใบหน้าให้ได้รูปทรงและสัดส่วนที่ลงตัวกับส่วนที่ตัดแต่งไปแล้วหรือการผ่าตัดฉีดยาให้ใบหน้าเต่งตึงอยู่เสมอมิให้ผลัดเปลี่ยนไปตามกาลเวลาที่วิ่งเข้ามากระซกว้ายให้แก่ชราอย่างรวดเร็ว นั้น มักจะได้รับความนิยมและเป็นที่ต้องการของผู้คนมากขึ้นตามลำดับและยากที่จะหยุดยั้งได้ ด้วยเหตุที่ความต้องการดังกล่าวถือเป็นเรื่องเฉพาะตัวและเป็นสิทธิเสรีภาพโดยแท้ของผู้เป็นเจ้าของเนื้อตัวร่างกายที่จะตัดแต่งเสริมเติมในส่วนที่ไม่พึงปรารถนารวมไปถึงสิทธิที่จะได้รับการสนองตอบด้วยดีจากผู้ที่เกี่ยวข้องหรือห้ามมิให้ผู้ใดล่วงละเมิด

อย่างไรก็ตาม ความต้องการเฉพาะตัวของปัจเจกบุคคลดังกล่าวก็อาจนำพาความเศร้าโศกและสะท้อนใจให้กับผู้คนในสังคม หากผลที่เกิดขึ้นมิได้เป็นไปตามความต้องการ แต่กลับนำเอาความสูญเสียที่ไม่อาจแก้ไขได้มาทดแทน ดังเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ.๒๓/๒๕๕๐ ซึ่งมีข้อเท็จจริงว่า นาง ส. วัย ๖๗ ปี ได้เข้ารับบริการทำศัลยกรรมดึงหน้าทีคลินิกนายแพทย์ ช.ก่อนทำการผ่าตัด นายแพทย์ ช. ได้ให้นาง ส. ทานยาและฉีดยาหลายขนานในเวลาไล่เลี่ยกัน ขณะฉีดยานาง ส. ไม่รู้สึกตัวและเสียชีวิต นายแพทย์ ช. จึงถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนและทำยาสุสาน (ผู้ถูกฟ้องคดี) ก็ได้มีคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรมของนายแพทย์ ช. มีกำหนด ๓ เดือน นายแพทย์ ช. จึงฟ้องเพิกถอนคำสั่งดังกล่าว

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า ราชวิทยาลัยวิสัญญีแพทย์แห่งประเทศไทยซึ่งเป็นหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๓๕ มีหน้าที่ประการหนึ่งคือกำหนดและควบคุมมาตรฐานทางวิชาการในการประกอบวิชาชีพเวชกรรมของวิสัญญีแพทย์ตลอดจนสอดส่องดูแลและส่งเสริมความประพฤติและจริยธรรมในการประกอบวิชาชีพเวชกรรมของสมาชิก ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการให้ยากับนาง ส. คือ (๑) การให้ยาเพื่อให้ผู้ป่วยสลบไม่เป็นไปตามมาตรฐาน เพราะก่อนให้ยาไม่ได้ดำเนินการงดน้ำงดอาหารแก่ผู้ป่วยและให้ยาหลายชนิดที่มีผลกดต่อการทำงานของระบบประสาทส่วนกลาง โดยเฉพาะผู้ป่วยเป็นคนสูงอายุการทานยา Dormicum ๑ เม็ดจะทำให้หลับ หมดสติ การหายใจอุดตันและการฉีด Diazepam ๑๐ มิลลิกรัม ร่วมกับ Ketalar ๐.๕ มิลลิกรัม เข้าหลอดเลือดดำผู้ป่วยมีโอกาสขาดการหายใจหรือทำให้ทางหายใจอุดกั้น ประกอบกับผู้ป่วยค่อนข้างอ้วน จึงเป็นข้อห้าม

ในการใช้ยาสลบเพราะจะทำให้เกิดการอุดตันทางเดินอากาศส่วนบนได้ง่ายและไม่มีการวัดความดันเลือด ซีพีอาร์ การประเมินการหายใจ การจัดเตรียมอุปกรณ์ไม่เหมาะสม (๒) กระบวนการช่วยชีวิตไม่เป็นไปตามมาตรฐาน และ (๓) มีบุคลากรไม่เพียงพอในการกู้ชีวิตเพราะมีแพทย์ ๑ คน พยาบาล ๒ คน หากมีบุคลากรเพียงพอสามารถช่วยกู้ฟื้นคืนชีพได้ การที่ขั้นตอนการรักษามีข้อบกพร่องทำให้มีผลกระทบต่อสภาพร่างกายของนาง ส. เพราะเป็นผู้สูงอายุ สมรรถนะทางร่างกายย่อมไม่แข็งแรงและผลการตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างเลือด บัสสาวะ ของเหลวหรือสารในกระเพาะอาหารก็ยืนยันว่าพบด้วยยาหลายรายการทั้งผลการวิเคราะห์ไม่ได้ระบุว่าการเสียชีวิตมิได้เกิดจากการให้ยาเกินขนาดเมื่อขั้นตอนการรักษามีข้อบกพร่องและมีการให้ยาเกินนาง ส. หลายรายการจริง การเสียชีวิตของนาง ส. จึงเป็นผลโดยตรงอันเกิดจากการกระทำของนายแพทย์ ช. ดังนั้น การที่แพทย์สภา (ผู้ถูกฟ้องคดี) เห็นว่า นายแพทย์ ช. ได้ให้ยาเกินขนาดและทำเวชปฏิบัติไม่ได้มาตรฐาน ซึ่งเป็นการไม่รักษามาตรฐานการประกอบวิชาชีพเวชกรรมในระดับที่ดีที่สุดตามหมวด ๓ ข้อ ๑ ของข้อบังคับแพทยสภาว่าด้วยการรักษาจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๒๖ และมีมติลงโทษพักใช้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรม จึงชอบด้วยกฎหมาย

จากคำพิพากษาดังกล่าวเป็นอุทราหารณ์ที่ดีสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพแพทย์ทั้งหลายว่า จะต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรู้ความชำนาญอย่างแท้จริง นอกจากนั้นยังต้องรักษามาตรฐานของการประกอบวิชาชีพด้วยความรับผิดชอบและระมัดระวังภายใต้กรอบจริยธรรมทางการแพทย์ซึ่งเป็นหลักประกันในการคุ้มครองความปลอดภัยและความเชื่อมั่นของผู้รับบริการว่าจะได้รับการปฏิบัติจากผู้ประกอบวิชาชีพในระดับที่ดีที่สุด เพราะเมื่อใดก็ตามที่ผู้ประกอบวิชาชีพละเลยหรือขาดความระมัดระวังเอาใจใส่ต่อมาตรฐานของวิชาชีพรวมทั้งไม่รักษาคุณธรรมและจริยธรรมแห่งวิชาชีพของตนย่อมจะนำมาซึ่งความสูญเสียทั้งต่อชีวิตร่างกายของผู้รับบริการและเสื่อมเสียชื่อเสียงเกียรติคุณของผู้ประกอบวิชาชีพเองอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ส่วนผู้รับบริการเสริมความงามก็มีใช้จะปล่อยปละละเลยมอบความไว้วางใจให้กับแพทย์โดยไม่ไต่ถามถึงกระบวนการรักษาและผลกระทบที่จะเกิดขึ้น ประการสำคัญจะต้องคำนึงถึงความปลอดภัยต่อชีวิตและร่างกายยิ่งกว่าความสวยงามซึ่งเป็นเพียงภาพลักษณ์ภายนอก เพราะความงามนั้น ใช้จะจีรังยั่งยืนชั่วฉินจันทรันตรไม่ เพียงเราเลือกที่จะมีชีวิตที่ดีงาม ย่อมมีคุณค่าที่ยั่งยืนกว่าความสวยงามเป็นไหนๆ